

Farní zpravodaj

Římskokatolické farnosti Dolní Loučky, Olší a Žďárec

Číslo 8/2020

Září 2020

Život s mečem

Rodičům po narození dítěte přejeme, aby měli z něj radost, aby dítě bylo zdravé, aby z něj vychovali dobrého člověka. Simeon taková pěkná slova

Marii neřekl. Měl však odvahu říci, co čeká Syna, ale i co čeká jeho Matku: "A tvou vlastní duši pronikne meč."

začala ji plnit i tehdy, když se v jejím životě ukázala bolestnější tvář mateřství.

Řekli bychom, že je to šok dozvědět se takovou informací po narození dítěte. Mnohé matky by se z ní zhroutily. Maria ne. Pokud jednou v Nazaretě řekla andělovi, že chce plnit vůli Boží,

Meč v životě Marie

Meč v Písmu svatém je symbolem slova Božího. Prorok Izaiáš píše: "Ústa mi udělal jako ostrý meč" (Iz 49, 2). V Janově Apokalypse čteme, že z úst Ježíše "vycházel ostrý dvousečný meč" (Zj 1, 16). Podobná slova nacházíme i v listu Židům: "Neboť živé je Boží slovo, účinné a ostřejší než každý dvojsečný meč" (Žid 4, 12).

I Mariinu duši měl proniknout meč slova Božího, které hlásal její Syn. Ona, podobně jako i jiní věřící v Izraeli, se musela srovnávat se slovy svého Syna. Do

její duše pronikaly události ze života Ježíše; slova, která hlásal, a postoje jednotlivých lidí k jeho nauce. Jak píše sv. Lukáš po návštěvě pastýřů, "Maria zachovávala všechna tato slova ve svém srdci a přemýšlela o nich" (Lk 2, 19). Chovala se tak, jak to chtěl její Syn, který prohlásil: "Má matka a moji bratři jsou ti, kdo slyší Boží slovo a uskutečňují ho" (Lk 8, 21).

Je zřejmé, že Simeonovo proroctví o meči, který pronikne její duši, nemůžeme ohraničit pouze na Kalvárii. Proroctví objímá celé poslání Matky Spasitele, které vyvrcholilo na Golgotě. Na jejím životě, jako na životě nejlepší učednice svého Syna, se splnila Ježíšova slova: "Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi každý den svůj kříž a následuje mě" (Lk 9, 23). V životě Panny Marie se Simeonovo proroctví naplňovalo každým dnem. Už po narození Ježíše se začala její křížová cesta.

Ačkoliv dnešním matkám přejeme po narození dětí hodně dobrého, přece mnohé z nich se podobají Ježíšově bolestné Matce. I našim matkám začíná křížová cesta. Mnoho matek umí o tom mluvit. Když se rozhodly přijmout dítě, rozhodly se přijmout zvláštní mateřské utrpení.

Meč v našem životě

Pokud se chceme podobat Marii, pokud chceme žít podle jejího vzoru, musíme dovolit, aby i naši duši, naše srdce, naše svědomí pronikl meč slova Božího. Otevření se Božímu slovu vyžaduje velké odhodlání a odvahu. Vždyť jak často se liší koncepce života podle našich představ a podle představ slova Božího. Hodně času prožijeme vysvětlováním našich problémů Ježíši a Marii, toho, jak bychom si my představovali řešení našich potíží, jak se nám někdy křivdí i ze samého nebe. Chceme jen mluvit a nechceme poslouchat. A pokud i ve slabé chvíli posloucháme, tak nedovolíme, aby Ježíšova slova pronikla do našeho života, aby byla pro nás oporou. Bojíme se, že nám to přinese utrpení, že budeme muset radikálně změnit naše myšlení, naši zbožnost.

Raději prosíme, aby se nám dařilo v osobním životě, a méně nám záleží na životě druhých. Raději voláme o pomoc Matku

ustavičné pomoci, než bychom sami pomáhali. Prosíme, aby nás Maria zbavila utrpení, neboť nechceme trpět s ní a podle jejího vzoru. Bojíme se nějaké neočekávané katastrofy, ale málo si uvědomujeme, že největší tragédií je stav světa, ve kterém nechceme mít pravého Boha. Chceme žít v jakémsi vysněném klidu, ale nechceme akceptovat sílu hříchu. Maria žila podle Božích příkazů a učení svého Syna, mnozí si však raději vyrábějí své učení a svou morálku. Maria se klaněla pravému Bohu, my jsme si vytvořili modly a rádi se klaníme i sobě. Maria žila spolu s Ježíšem a Josefem jako uprchlice v Egyptě, my nevíme, co si vlastně počít s dnešními uprchlíky, kteří jsou u našich hranic.

Jako křesťané žijeme z celé generace našich předků, kteří byli horliví mariánskými ctiteli. Pokud se však hlouběji zamyslíme nad tímto vztahem v minulosti, ale i v přítomnosti, tak můžeme hovořit o mohutné úctě a slabší pravé mariánské zbožnosti. Úcta je proto tak velká, neboť snadnější je obdivovat a prosit, než se namáhat a následovat. A zbožnost je proto v národě skromnější, neboť ona je mečem, který sice způsobuje bolest, ale jako jediný přináší i obnovu.

Cítíme, že západní civilizace a spolu s ní i naše země jsou ohroženy. Jsou ohroženy morálně, ale i ekonomicky a politicky. Dnes máme ze všeho strach. V minulosti se naši předkové vroucně modlili k Panně Marii, aby jim pomohla. A ona pomohla. Dnes se většina spoléhá na politická jednání a sílu peněz. Je však také mnoho těch, kteří chtějí osvědčeným způsobem pomoci své zemi. Chtějí ji pročistit mečem věrnosti Bohu, životem podle Božího plánu a v odvaze podobat se Panně Marii.

(podle KN)

Kdo je kdo v Církvi

V církevním prostředí se můžeme setkat s mnoha tituly, ale co znamenají? Objevit jejich nositele nám chce pomoci tato rubrika.

papež – náměstek Ježíše Krista, nejvyšší obecný biskup a patriarcha, nejvyšší velekněz a nejvyšší pastýř, hlava Katolické církve, patriarcha Západu, primas italský, metropolita římské provincie, římský biskup, služebník služebníků Božích. Tento poslední titul pochází od sv. papeže Řehoře I. (590-604), Papež se oslovuje „Svatý otče“ a „Vaše Svatosti“

kardinál – druhý nejvyšší titul v církevní hierarchii, člen kolegia, které volí papeže. Historicky vznikly tituly kardinál-biskup, kardinál-kněz a kardinál-jáhen, dnes mají prakticky všichni kardinálové biskupské svěcení. Jsou jmenováni papežem se souhlasem konzistoře – schůze kardinálského kolegia. Papež může jmenovat kardinály i tajným rozhodnutím („in pectore“). Po dlouhá staletí byl počet kardinálů omezen na 70, od doby papeže Jana XXIII. (1958-1963) je tento počet překročen. Kuriámi kardinálové sídlí v Římě a bývají prefekty, tj. představenými vatikánských kongregací (ministerstev). Odznakem kardinála je od r. 1245 červený klobouk jako připomínka, že kardinál má být ochoten pro Církev prolít krev. Kardinál se oslovuje „Vaše Eminence“.

kardinál-děkan stojí v čele kardinálského sboru.

kardinál-vikář spravuje na místě papeže římskou diecézi.

kardinál-protector je zastávce nějaké řeholní společnosti, obvykle ženské.

komoří římské církve – kardinál, předseda Apoštolské komory. Je odpovědný za finanční správu a hmotné potřeby Apoštolského stolce.

legát a latere – kardinál, osobní vyslanec papeže v jednorázových záležitostech.

legát natus – titul spojený se sídlem, posléze pouze titul čestný.

apoštolský nuncius – stálý papežský vyslanec v určité zemi. Odpovídá hodnosti velvyslance („mimořádný a zplnomocněný velvyslanec“). Od dob vídeňského kongresu r. 1815 bývá doyenem diplomatického sboru. Doyen (vyslovujeme doajen) je zástupce a mluvčí celého diplomatického sboru v zemi, v níž je akreditován (také u nás v ČR).

pronuncius – nuncius bez práva být doyenem diplomatického sboru,

internuncius – mimořádný papežský vyslanec v zemích, v nichž Vatikán nemá řádné diplomatické zastoupení. Nižší hodnost než nuncius.

apoštolský delegát – papežský vyslanec ve zvláštních případech.

patriarcha – původně nejvyšší církevní představitel nezávislé církevní oblasti. Ve starověku se ustavilo 5 patriarchátů:

1. Řím

2. Antiochie v Sýrii, dnes v jihovýchodním Turecku

3. Alexandrie v Egyptě
4. Konstantinopolis, dnešní Istanbul v Turecku
5. Jeruzalém

V průběhu staletí některé patriarcháty zanikly. Po sjednocení části východních církví s Římem byly zřízeny patriarcháty pro jednotlivé rity (arménský, koptský, maronitský). Patriarchou římským a celého Západu je papež. V Katolické církvi je titul patriarcha spojován také s některým význačným biskupstvím jako název čestný (Benátky, Lisabon, Madrid). Řeckokatolická církev nemá patriarchu, pouze arcibiskupa.

primas – čestný titul předního biskupa některé země (Praha, Ostřihom, Hnězdno, Salcburk). V dřívějších staletích měl primas právo korunovat krále.

metropolita – představený církevní provincie, v ČR arcibiskup pražský a olomoucký, na Slovensku trnavský a košický. Biskupství spadající do jeho metropole se nazývají sufragánní. Odznakem metropolity je pallium, tj. pruh bílé vlněné tkaniny ozdobený sedmi černými kříži nošený kolem ramen a splývající vpředu i vzadu.

(podle Světla)

O antikoncepci

Blahoslavený papež Pavel VI. napsal: "Člověk nedokáže dosáhnout pravého štěstí, po kterém ze všech sil touží, pokud nezachovává zákony vepsané Nejvyšším, Bohem, do jeho přirozenosti, které je třeba si rozumně a s láskou vážit" (Humanae vitae 31).

Všechny skutky, jejichž cílem je učinit manželský úkon neplodným, jsou projevem neposlušnosti vůči Bohu a toho, kdo se jich dopouští, uvádějí pod vládu zlých sil.

Síly zla chtějí v myslech manželů zdeformovat pravdu o lásce, sexuálním soužití a o dětech. Bůh nám zjevil, že nedílnou vlastností lásky je ochota obětovat se, zříkat se a schopnost nezištně sloužit dobru milovaného člověka. Zato ďábel nám namlouvá, že láska je touha použít milovaného člověka na uspokojení své žádostivosti. Síly zla ztotožňují nemravnost s láskou.

Člověk je svobodný a může říci Bohu "ne" a používat antikoncepci, avšak následky porušování morálního zákona bývají bolestné.

Dábel chce, aby manželé oddělili sexuální soužití od Božího plánu stvoření nových lidských bytostí a omezily ho jen na uspokojování žádostivosti smyslů. Antikoncepční mentalita je ničivá ideologie, protože vede k úplnému odseknutí se od Boha, jediného pramene lásky a života. Jejím cílem je v konečném důsledku sexuální nemravnost, pornografie, různé sexuální úchytky, souhlas se zabíjením nenarozených dětí a umělé oplodnění (in vitro fertilizace).

Sexuální soužití manželů má být pro ně především zkušeností duchovní jednoty v Kristu. **V této intimní jednotě mezi sebou navzájem a s Kristem mají být otevření přijmout dar, kterým je zázrak stvoření člověka.** Počaté dítě není překážkou, nechtěným vedlejším následkem sexuálního soužití, ale největším Božím darem a ovocem Boží lásky v lásce manželů. Dítě nelze nikdy považovat za věc, za majetek manželů nebo za hračku, která má uspokojit jejich potřeby.

Pokud se však manželé nacházejí v situaci, kdy by se další dítě nemělo počít, mohou se početí vyhnout tak, že použijí přirozené metody poznávání plodnosti.

Ti, co antikoncepcí dělají sami sebe neplodnými, ničí svůj vztah s Bohem a odevzdávají se pod vládu sil zla, v důsledku čehož ztrácejí svobodu a schopnost milovat. Zato manželé, kteří žijí v souladu se svou plodností a považují ji za Boží dar, si zachovávají svobodu. Zohledňují a znají svůj rytmus plodnosti, používají přirozené metody plánování rodičovství, čili rozlišují Boží vůli a s radostí přijímají tolika dětí, kolik pro ně naplánoval Bůh. Žijí v souladu s morálním zákonem a s požadavky ekologie lidského těla, přičemž nenarušují přirozený rytmus plodnosti.

Antikoncepce ničí zdraví

Antikoncepční prostředky ničí plodnost a současně i tělesné, psychické a duchovní zdraví. Používání antikoncepce je přečinem proti zdraví, především proti zdraví ženy. Farmaceutické firmy, které vyrábějí antikoncepční prostředky, vychvalují jejich blahodárné působení na zdraví ženy, jejich údajnou vysokou účinnost a nízkou škodlivost. Samozřejmě, že jde o zjevné lži. Pokud se chceme dozvědět pravdu, stačí si přečíst

příbalový leták hormonálních tabletek, který je napsán takovými malými písmeny, že většina pacientek si ho ani nevšimne. Takto se farmaceutické firmy chrání před vyplácením odškodného ženám, které používáním antikoncepce ztratily zdraví.

Čím více antikoncepční prostředky ničí plodnost, tím více zasahují do organismu ženy a ničí její zdraví.

Kromě toho, novější antikoncepční prostředky mají zároveň potratové účinky. Ženy, které je používají, se vystavují riziku zabití počatého dítěte.

Některé vedlejší účinky hormonální antikoncepce

Rakovinové onemocnění. V seznamu rakovinotvorných činitelů, který vypracovalo ministerstvo zdravotnictví, se nacházejí ústně podávané antikoncepční prostředky. Na seznamu najdeme:

- rakovinu děložního čípku (podle výzkumu Světové zdravotnické organizace u žen, které používaly antikoncepční pilulky déle než pět let, byl zaznamenán vysoký nárůst rizika vzniku zhoubného nádoru děložního hrdla);
- rakovinu prsu, choriokarcinom, rakovinu děložní sliznice a vaječníků, adenom jater.

Onemocnění krevního oběhu:

- vysoký krevní tlak (výzkum dokazuje, že používání antikoncepčních pilulek vede ke zvýšení krevního tlaku a k riziku vzniku hypertenze);
- onemocnění cév a žil (antikoncepční pilulky nepříznivě ovlivňují srážlivost krve, přispívají ke vzniku venózního tromboembolismu, infarktu a mrtvice).

Cukrovka, onemocnění jater, adnexitida a vaginitida.

Jiné vedlejší účinky: nevolnost, zvracení, netypické krvácení z rodidel, bolesti a závratě hlavy, migrény, bezvědomí a ztráta zraku, zvýšení tělesné hmotnosti, otoky, kožní změny, ostré a opakované bolesti břicha, bolestivé křeče dolních končetin, sklony k depresi.

Jak vidíme, boj proti plodnosti ničí tělesné i duchovní zdraví. Antikoncepce svou povahou odporuje podstatě manželského úkonu, a proto je nemorální a má ničivý vliv na manželskou lásku a štěstí.

Hnutí čistých srdcí manželů

Manželé si mají darovat vzájemnou lásku, jejímž jediným pramenem je Kristus. Jen tehdy budou mít ve svém srdci čistou lásku, pokud budou ve stavu milosti

posvěcující, pokud se budou každý den modlit, pravidelně přistupovat k svátosti smíření a přijímat Ježíše v Eucharistii. Ježíš spolu se svou Matkou Pannou Marií a svatým Josefem chce učinit manžele schopnými prožívat čistou, nezištnou, vzájemnou lásku, a proto chce uzdravit jejich srdce a osvobodit je od egoismu a z něj vyplývajících hříchů. Právě proto zve Ježíš manžele do společenství Hnutí čistých srdcí manželů (HCSM).

Kdy a jak je možné vstoupit do tohoto společenství? Vždy! Nejprve je třeba jít ke zpovědi, přijmout Ježíše v Eucharistii, úplně se mu předat slovy Modlitby zasvěcení HCSM.

Prosíme, informujte nás o svém vstupu do HCSM, abychom vám mohli poslat zvláštní požehnání a vepsat vás do Knihy čistých srdcí. Každý den se modlete Modlitbu zasvěcení HCSM a uskutečňujte závazky, které jsou v ní obsaženy. A když na vás zaútočí pokušení, hned se obraťte na Ježíše a Pannu Marii a vroucně je prostě o pomoc. Pamatujte, že "Bůh je věrný. On nedopustí vaše síly, ale se zkouškou dá i schopnost, abyste mohli vydržet "(I Kor 10,13).

Každý den systematicky pracujte na formování svého charakteru: svůj denní program si uspořádejte tak, aby se v něm našel čas na modlitbu, práci a odpočinek. Věrnost těmto závazkům bude plněním Boží vůle. Takto Ježíši dovolíte, aby vám svou mocí pomohl přemáhat egoismus a zlovyky a učil vás milovat čistou láskou.

Modlitba zasvěcení Hnutí čistých srdcí manželů

Pane Ježíši, děkujeme ti, že nás miluješ bezmeznou láskou, přičemž si neváhal obětovat za nás svůj život. Děkujeme ti, že nás tvá láska chrání před zlem, zvedá z největších pádů a uzdravuje z nejbolestivějších zranění. Děkujeme ti za tvou přítomnost ve svátosti manželství a za to, že u tebe vždy najdeme lék a sílu překonávat všechny obtíže a krize. Proto ti předáváme svou paměť, rozum, vůli, duše i těla spolu se svou sexualitou. Slibujeme, že se budeme s tebou každý den setkávat při modlitbě a čtení Písma, v častém přijímání Eucharistie a klanění Nejsvětější svátosti. Budeme pravidelně přistupovat k svátosti smíření, nebudeme podléhat znechucení a bez otálení vstaneme z každého hříchu. Zavazujeme se, že nikdy nebudeme číst, kupovat ani sledovat časopisy, internetové stránky, programy a filmy s pornografickým obsahem. Slibujeme, že nebudeme

používat žádné antikoncepční prostředky a zřikáme se i celého antikoncepčního smýšlení. Slibujeme, že budeme vždy ochotni přijmout každé dítě, které ty, Pane, chceš povolat k životu. Toužíme být pro své děti dobrými vychovateli, kteří jim vlastním příkladem a svěděním ukážou cestu k tobě. Ježíši, uč nás systematicky pracovat na sobě, dej nám schopnost ovládat své sexuální vzrušení a emoce. Uč nás nezištně milovat sebe navzájem a naše děti. Prosíme tě o odvahu každý den odporovat zlu, vyhýbat se jakékoliv závislosti, především drogám, alkoholu a cigaretám. Uč nás jednat tak, aby nejdůležitější v našem životě byla láska. Panna Maria, naše Matka, veď nás po cestách víry až k samému zřídлу lásky – k Ježíši. Podle příkladu svatého Jana Pavla II. se ti zcela zasvěcujeme: „Jsme celí tvoji, Maria!“ Tvému Neposkvrněnému Srdci svěřujeme sebe, všechno, čím jsme, všechny kroky a chvíle našeho života. Amen.

(podle Milujte sa)

Jaká rizika jsou v návrhu tzv. předmanželské smlouvy?

Vážená redakce,

Církev prý má jisté výhrady k institutu předmanželské smlouvy, neboť by mohla zpochybnit rozhodnutí manželů uzavřít manželství na celý život. Můžete blíže určit rizika tohoto návrhu? Děkuji.

Lubomír

Milý Lubomíre,

vaše otázka týkající se objasnění skutečnosti v neprospěch institutu tzv. předmanželské smlouvy je velmi aktuální a je dobré zmínit alespoň dvě oblasti.

První z nich je obecnější povahy, že takový institut vytváří rozvodovou mentalitu. To znamená, že upozorňuje na rozvod manželství v době, kdy ještě samo manželství ani nevzniklo. Institut smlouvy utváří tak prostor na názor, že je třeba počítat s rozvodem a je nutné připravit se na něj ještě před sňatkem. Vždyť v době, kdy rozvodovost manželství v naší zemi dosahuje vysoké procento, měli bychom hledat jiné prostředky, které by pomohly manželům udržet jejich vztah,

odstranit překážky vzájemného soužití a znovuobjevit krásu manželského a rodinného života.

Druhá výhrada vychází z argumentů, které hovoří za samu podstatu manželství. Manželství mezi mužem a ženou vzniká manželským souhlasem. Aby mohlo manželství vzniknout, manželský souhlas musí být úplný, vyslovený bez výhrady. Z pohledu zmíněného právního institutu je nedostatečný manželský souhlas takový, když alespoň jeden ze snoubenců chce uzavřít manželství, které nebude trvat až do smrti jednoho z manželů. Tedy pokud jeden ze snoubenců nebo oba snoubenci počítají s možným rozvodem jejich manželství, mluvíme o nedostatečném manželském souhlasu, který nedá vznik manželství.

Pokud se, milý Lubomíre, vrátíme k tématu, podpisem takové smlouvy, která počítá s momentem rozvodu, vzniká podezření, že může jít o vůli alespoň jednoho ze snoubenců, případně obou, uzavřít manželství, které nebude trvalé. Slova, která by při vyjádření manželského souhlasu řekli, by neodpovídala jejich vůli. Neboť slovy vyjadřují, že chtějí zůstat spolu až do smrti, zatímco jejich vůle by směřovala ke svazku, který se může skončit rozvodem.

Tento institut tzv. předmanželské smlouvy (případně pojmenovaný i jiným označením), jehož podstatou by bylo řešení majetkových otázek budoucích manželů v případě rozvodu manželství, se jeví jako nepřijatelný pro chápání manželství z hlediska víry.

Věřím, že mnohá příkladná manželství trávající desetiletí jsou vhodným svědectvím toho, že před sňatkem není nutné myslet na rozvod. Je třeba prosit o Boží požehnání a pomoc svědčit vlastním životem o nepodmíněnosti lásky manželů, která má svůj pramen v Bohu – Lásce.

(podle KN)

Sňatek – zda se může uzavřít s nevěřícím a kde

Pokud jeden ze snoubenců nebyl pokřtěn, nevzniká mezi nimi svátostné manželství, ale přirozené a platné manželství před Katolickou církví. Pokud by byl pokřtěným protestantem, manželství by bylo svátostné. Místem sňatku je kostel.

Vážená redakce,

chtěla bych se zeptat, jestli můžu uzavřít svátostné manželství se snoubencem, který je nevěřící (v současnosti inklinuje k protestantům). Mohli bychom se oddat v hradní kapli nebo na jiném místě než v kostele?

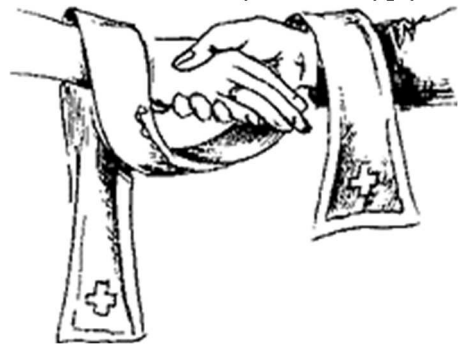
Děkuji za odpověď.

Světлана

Milá Světlano,

chci poděkovat za otázku, která může pomoci i jiným, neboť v podobné situaci se mohou ocitnout i jiní věřící katolíci. Z vaší stručné otázky však nevyplývá, zda váš snoubenec je nebo není platně pokřtěn. Nevěřícím je nepokřtěný člověk, ale může se stát, že i platně pokřtěný člověk o sobě tvrdí, že je "nevěřící".

Aby mezi mužem a ženou vzniklo svátostné manželství (ptáte se, jestli můžete uzavřít svátostné manželství se snoubencem, který je nevěřící), musí být snoubenci, muž i žena, pokřtěni. Pokud by jeden z nich nebyl pokřtěn, nevzniká mezi nimi svátostné manželství. Proto pokud jste pokřtěnou katoličkou a váš snoubenec pokřtěným protestantem, jste platně pokřtěni oba a vaše manželství by bylo svátostným manželstvím (srov. Kodex kanonického práva, kánon 1055, § 2), neboť křest vysluhovaný v protestantských církevních společenstvích, s výjimkou některých společenství, Katolická církev uznává za platný.

Berme v úvahu i druhou možnost, že váš nevěřící snoubenec není pokřtěn. V této situaci byste mohli uzavřít přirozené a platné manželství před Katolickou církví, které by však nebylo svátostným manželstvím. Manželství, které uzavírají muž a žena neodvolatelnou manželskou smlouvou, může být svátostným manželstvím zásadně pouze pro oba, protože svátost manželství je pouze jedna. Pokud byste tedy byla pokřtěna pouze vy, ale váš snoubenec ne, z důvodu absence křtu u něj neměla byste svátost manželství ani vy. Mohla byste s vaším snoubencem (i kdyby byl nepokřtěný) uzavřít přirozeně platné manželství.

K uzavření přirozeně platného manželství (srov. Kánon 1086) vyžaduje, abyste:

1. manželství uzavřeli před tváří Katolické církve, čili podle obřadů Katolické církve a dvěma svědky (kánony 1108, 1117);
2. podepsali, že všechny vaše děti budou pokřtěné v Katolické církvi a vychovávány v katolické víře (srov. Kánon 1125, bod 1) a váš snoubenec by podepsal, že je seznámen s vaším závazkem (srov. Kánon 1125, bod 2);
3. absolvovali katolické poučení o podstatných vlastnostech manželství. Stejně náležitosti se vyžadují i v případě, kdyby váš snoubenec byl pokřtěn, ale nebyl by katolíkem (srov. Kánon 1124).

Na druhou otázku, zda byste se mohli oddat v hradní kapli nebo na jiném místě než v kostele, odpovím, že zažité je slavit uzavření manželství v kostele. Proč? Neboť kostel je posvátným místem určeným ke konání Božího kultu (srov. Kánon 1214). Jelikož i slavení svátosti manželství (sňatku) je konáním Božího kultu, je přirozené, aby se slavení svátosti manželství konalo v kostele. Dokonce se žádá, aby byl sňatek ve farním kostele (srov. Kánon 1118, § 1, 3). Sňatek v jiném kostele nebo kapli farnosti může dovolit místní farář. Pokud někdo žádá slavení manželství na místě, které není sakrálním místem, toto se považuje za určité nedorozumění či nepochopení významu sakrálního místa. Pokud tedy někdo chce slavit manželství mimo kostela, musí mít povolení místního biskupa, který to může dovolit nebo zamítnout.

Věřím, že tato vysvětlení chápete jen jako prvotní informace. V Církvi má důležité místo dialog, proto doporučuji poradit se s knězem, který vám objasní vaši situaci a vysvětlí důvody jednání Církve. Přeji vám hodně štěstí a Božího požehnání.

(podle KN)

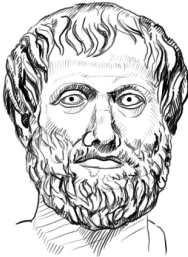
Oni takto a jak ty?

Wernher von Braun
1912-1977

Německý konstruktér raket. Zkonstruoval raketu Saturn V, která vynesla první lidi k Měsíci.

At' se vzdá nadevše sláva Bohu, který stvořil tento svět – tento veliký vesmír, aby člověk do něho svou vědou s hlubokou úctou den ze dne dále pronikal a zkoumal jej. Nic nemůže odůvodnit domněnku některých, že v době kosmických letů víme o přírodě tolik, že už nemusíme věřit v Boha.

Aristoteles
384-322 př.K.

Filosof vrcholného období řecké filosofie, nejvýznamnější žák Platonův a vychovatel Alexandra Makedonského.

I když je Bůh pro všechny smrtelníky neviditelný, mohou jej zjistit z jeho děl.

Lucius Annaeus Seneca
4 př.K.-65

Římský stoický filosof, dramatik, básník a politik, syn Senecy staršího a vychovatel císaře Nerona.

Všem lidem je do srdce vštípena víra v Boha. Lžou ti, kdo říkají, že v Boha nevěří, neboť i když tě ve dne o tom ujišťují, v noci o samotě pochybují o tom, co říkali.

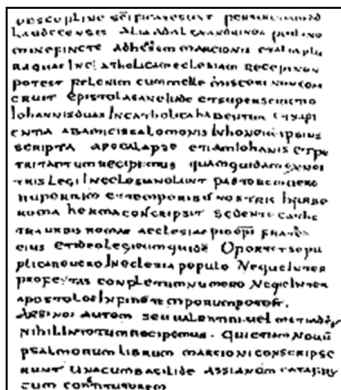
Vyprávěj mi o Bibli

UČITELSKÝ ÚŘAD CÍRKVE A PÍSMO SVATÉ

Někdy zaznívají námitky, že Katolická církev nevěnuje dostatečnou pozornost Písmu svatému. V následujících řádcích chci tento nesprávný názor vyvrátit.

Italské vydavatelství Edizioni Dehoniane Bologna (EDB) vydává řadu sbírek dokumentů učitelského úřadu Katolické církve k jednotlivým teologickým disciplínám s názvem "Enchiridion". Existuje tak Enchiridion encyklik, Enchiridion koncilu, Enchiridion zasvěceného života, Enchiridion ekumenického hnutí apod.

Toto vydavatelství vydalo už několikrát i Enchiridion biblicum, který obsahuje dokumenty Katolické církve o Písmu od nejstarších dob po současnost. Prvním dokumentem v této sbírce je Muratoriho fragment z 2. století po Kr., který obsahuje nejstarší (ačkoli neúplný seznam) kanonických knih Nového zákona. V celém vydání je uvedených 124 biblických dokumentů Katolické církve. Encyklika Lva XIII. Providentissimus Deus ze dne 18. listopadu 1893, která se považuje za první biblickou encykliku, je číslována jako 37. dokument. Znamená to, že do té doby za 1900 let existence církve máme 36 biblických dokumentů. V období mezi Tridentským koncilem (1545 - 1563) a encyklikou Lva XIII. vyšlo jen asi 6 církevních dokumentů s biblickým zaměřením. Avšak za období posledních více než 120 let vzniklo až 87 dokumentů, v nichž Církev zvláštním způsobem věnuje pozornost Písmu svatému.

Nestačí však jen konstatovat nárůst biblických dokumentů. Je třeba ptát se i na důvody, které vedly k rozmachu dokumentů zaměřených na Písmo svaté.

Nestačí však jen konstatovat nárůst biblických dokumentů. Je třeba ptát se i na důvody, které vedly k rozmachu dokumentů zaměřených na Písmo svaté.

Faktorů bylo několik, avšak zmíním jen některé. V roce 1822 francouzský archeolog Jean Francois Champollion jako první rozluštil egyptské hieroglyfy pomocí Rosettské desky. Byly objeveny památky Sumerů, Akadů, Asyřanů a Babyloňanů. To vše otevřelo dlouho nepoznané dveře kulturního a náboženského světa, ve kterém vyrostly i biblické texty, především Starého zákona. Tyto skutečnosti vytvářely otazníky nad dosavadním způsobem interpretace Bible, dějiny jejího sestavení, původu, chronologii atd. Začalo se porovnávání náboženství a kultury okolních národů se světem Bible.

Pohyb nastal i uvnitř Katolické církve. V roce 1890 dominikán Marie-Joseph Lagrange otevřel známou École biblique a o rok později začal vydávat biblický vědecký časopis Revue biblique, který vychází dodnes. V roce 1893 papež Lev XIII. vydal již zmíněnou encykliku Providentissimus Deus. S pontifikátem Lva

XIII. nastoupila moderní éra papežů, kteří vykonávají svůj magisterský úřad prostřednictvím vydávání množství encyklik věnovaných široké škále problémů a otázek, které si vynutily nové politické, sociální a kulturní změny jako nikdy předtím. Encyklika je rozdělena do tří částí:

1. rozmanitý užitek Písma svatého a úcta, kterou k němu měla Církev;
2. aktuální pokyny pro biblická studia;
3. obrana Písma proti moderním bludům.

Tentýž papež v roce 1902 založil Papežskou biblickou komisi. Jeho nástupce Pius X. zřídil v roce 1909 Papežský biblický institut. Důvody pro jeho ustanovení byly v dané době následující:

1. smutná situace ohledně poznání Písma, zmatek a nepochopení;
2. snaha rozšířit biblické studium mezi katolíky, aby se tak ukončil vliv nesourodých mínek různých nekatolických autorů;
3. rozvíjení biblického studia v tom duchu, jak jej chápe Katolická církev.

Výrazný přínos do poznání a studia Písma vnesl papež Pius XII., který v roce 1943 vydal encykliku Divino afflante spiritu. Encyklika v úvodu rekapituluje uplynulých 50 let. Výrazným posunem vpřed byl velmi jasný příklon k původním jazykům Písma svatého. Pius XII. žádal, aby biblisté co nejvíce poznali dobu, v níž svatopisci žili. Vyzval ke studiu archeologie a dějin starověku. Ještě

přelomovější byla papežova výzva ke studiu literárních druhů a žánrů, které se nacházejí v Písmu svatém.

Ve druhé polovině 20. století bylo nejdůležitější událostí v životě Katolické církve svolání koncilu, který se konal v letech 1962 - 1965. Koncilní otcové v mnoha věcech navázali na předchozí aktivity papežů, kterým dali konkrétní podobu ve věroučné konstituci Dei Verbum, přijatou 18. listopadu 1965. Tento dokument se mezi katolickými biblisty považuje za "ústavu biblického studia". Zdůrazním jeho některé důležité prvky.

Při studiu Starého zákona nastal posun. Starozákonní texty nejsou jen jakousi "předmlouvou" k Novému zákonu, ale koncil zdůrazňuje jednotu celého Písma. Bible Izraele, kterou my křesťané nazýváme Starý zákon, je stejným Božím slovem.

Koncil zdůraznil potřebu zkoumat literární žánry a formy a pamatovat na kontextualizace biblického úryvku.

Dalším impulsem byl mezináboženský a ekumenický rozměr čtení Písma. Druhý vatikánský koncil výrazným způsobem posunul dialog se židovským národem jako našimi bratry ve víře. Ovocem se později stal důležitý dokument Papežské biblické komise Židovský národ a jeho svatá písmena v křesťanské Biblii z roku 2001.

Koncil v 3. kapitole Dei Verbum potvrdil linii, která se zřetelně začala rýsovat encyklikou Pia XII. Divino afflante Spiritu, že pro biblickou exegezi je naprosto nezbytné usilovat o odkrytí původního svatopiscova úmyslu, tzn. literárního smyslu. Nezapomněl však připomenout důležitost živé tradice celé Církve a analogii víry.

Významným mezníkem v katolickém prostředí biblické studie byla úplná rekonstrukce Papežské biblické komise, ke které přistoupil Pavel VI. v červnu 1971. Komise již více nebyla orgánem učitelského úřadu podle vzoru vatikánských kongregací, ale stala se poradním orgánem přidruženým ke Kongregaci pro nauku víry. Členy již nejsou kardinálové, jak tomu bylo v minulosti, ale odborníci v oblasti Písma svatého, kteří pocházejí z různých částí celého světa.

V roce 1993 vydala Papežská biblická komise dokument Výklad Bible v Církvi. V roce 2008 vydala dokument Bible a morálka a prozatím posledním dokumentem této komise je Inspirace a pravda Písma svatého z roku 2014.

Významným dílem je i posynodální exhortace papeže Benedikta XVI. *Verbum Domini* z roku 2009, která je ovocem synody o Božím slově, konané v říjnu 2008. Benedikt XVI. v úvodu exhortace konstatuje: "*Církev se totiž zakládá na Božím slově, z něj se rodí a žije. Přes celá staletí jejích dějin v něm Boží lid vždy nacházel svou sílu a i dnes církevní společenství žije z poslouchání, slavení a ze studia Božího slova. Je třeba uznat, že v posledních desetiletích církevního života vzrostla vnímavost na toto téma, zvláště vzhledem ke křesťanskému zjevení, živé Tradici a Písmu.*" (3. bod)

- - - - -

„Někteří se snaží získat posvátné knihy, ale ne proto, aby je používali. Dělalí to z touhy po slávě! Neslyším, aby se někdo chlubil tím, že ví, co se nachází v Písmu, ale slyším, že se někteří chlubí tím, že mají knihy napsané zlatým písmem na tenké kůži. Avšak Písmo se nemá nacházet pouze v knižní podobě, kterou máme uloženou v knihovně, ale má být napsáno v našich srdcích, aby se slova a myšlenky, které jsme si z posvátných knih zapamatovali, zdomácněly v naší duši.“

(sv. Jan Zlatoústý)

10 mýtů o Katolické církvi

Ne vše, co se o církvi píše a říká je skutečně pravda. Co Církev opravdu učí? Čím žije? A čemu skutečně věří? Mýtů o katolické církvi je nepočítaně. Vybírám jen některé.

Mýtus č. 9 - II. vatikánský koncil zrovnoprávnil všechna náboženství. Je v podstatě jedno v jaké náboženství člověk věří, i tak všichni přijdeme do nebe

Toto Katolická církev nikdy a nikde na oficiálním fóru neučila. Ani před II. vatikánským koncilem, ani na něm a ani po něm. Podívejme se na to, co se píše v koncilní deklaraci *Nostra aetate*: "Církev však ohlašuje a je povinna neustále hlásat Krista, který je "cesta, pravda a život" (Jan 14, 6), v němž lidé nacházejí plnost náboženského života a v němž Bůh smířil se sebou všechno." O tom, že

Církev vyznává Ježíše jako jediného Spasitele a Pána vidíme i z jiných pokoncilních dokumentů. Jan Pavel II. v encyklice *Redemptoris Missio* píše jasně: "Spása může přijít jediné od Ježíše Krista." To však neznamená, že Církev nepřipouští spásu těch, kteří o Ježíši nic nevěděli a neměli ho možnost zde na zemi poznat. Tato spása se však neděje mimo Krista.

Někteří mají k tomuto koncilu výhrady a v jistém smyslu je chápu. Ale ne všechno, co se událo ve jménu II. vatikánského koncilu, je skutečné koncilní učení. (Podobně, jako ne vše, co se udělalo ve jménu Krista, je skutečně v souladu s evangeliem.) Zvláště je to vidět na interpretaci krajně liberálních teologů, jako např. Hans Küng. Častokrát se falešně chápe ekumenismus nebo mezináboženský dialog. II. vatikánský koncil však neučí, že dialog nahrazuje mise. Ani krizové období v Církvi po tomto koncilu nutně nemusí usvědčovat koncil z falešnosti.

(příště Katolickou Církev ve skutečnosti založil císař Konstantin v čtvrtém století. Křesťanství smísil s pohanstvím (vidíme to např. Na kultu Panny Marie))

Zadáno pro ženy

Když potřebuješ odvahu stát za svými rozhodnutími...

Svatá Františka Cabriniová

Svatá Františka, narozená u Itálie v roce 1850, se stala první občankou Spojených Států, která byla prohlášena za svatou. Spolu se sestrami Misionářkami svatého srdce Ježíšova založila šedesát sedm nemocnic, sirotčinců a charitativních institucí. Její svátek se slaví 13. listopadu ve Spojených státech a 22. prosince všude jinde ve světě. Je patronkou migrantů.

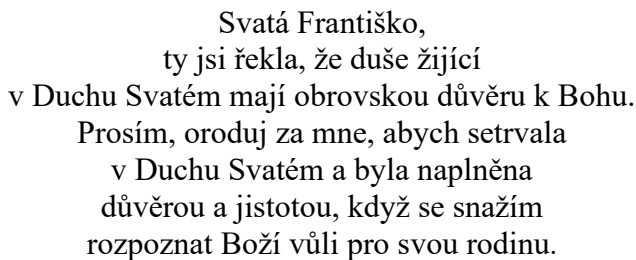
Ať už při výchově dětí nebo v životě jako takovém potřebujeme někdy poslechnout radu jiných a jindy naopak musíme dát na vlastní intuici. Někdy zjišťujeme názory okolí, ačkoli víme, co je v dané situaci nejlepším rozhodnutím pro naši rodinu. Pokud jsme nad svými rozhodnutími přemýšleli a modlili se za ně, potřebujeme následně za nimi stát.

Svatá Františka Cabriniová odcestovala z rodné Itálie do New Yorku, aby tam mohla pracovat s italskými imigranty. Jejím prvním úkolem bylo otevřít sirotčinec. Když však přišla na místo, arcibiskup jí doporučoval změnit plány a vrátit se zpět do Itálie. Ona však věděla, co je jejím posláním. Spolu se sestrami zůstala v USA a časem založila šedesát sedm institucí zaměřených na pomoc chudým, nemilovaným, nevzdělaným, nemocným a lidem na okraji společnosti.

Matka Františka nás učí, že je důležité stát za tím, k čemu jsme povolání, a to i tehdy, když se nás ostatní snaží přesvědčit o opaku.

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomyšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.

Flp 4,6-7

Svatá Františko,
ty jsi řekla, že duše žijící
v Duchu Svatém mají obrovskou důvěru k Bohu.
Prosím, oroduj za mne, abych setrvala
v Duchu Svatém a byla naplněna
důvěrou a jistotou, když se snažím
rozpoznat Boží vůli pro svou rodinu.

Pár slov pro mladé

**Nic krásnějšího neznám, ...
... než plnit tvou vůli, Pane.**

Staré ruské přísloví říká:

"Když jedeš na moři, přežehnej se jednou. Když jdeš do války, přežehnej se dvakrát. Když vstupuješ do manželského stavu, přežehnej se třikrát."
Zajímavé ...

Jsi mladý a sám chceš rozhodnout o svém osudu... Tak to má být. Ale víš jak na to? Sáhni po této nové rubrice, bude se ti to hodit. Najdeš zde nejdůležitější skutečnosti, které ovlivňují život člověka. **Pokud chceš mít krásnou, zdravou rodinu, nesmíš zapomenout vytvářet vztahy, používat talenty a zejména jít dopředu s Pánem.**

A ještě něco... Víš, jak poznáš toho pravého? Znáš kritéria pravé lásky? **Víš, Co je "napsáno" v srdci muže a co v srdci ženy?** Jak se bránit proti zneužívání? A "překladový" slovník mezi mužem a ženou znáš? Víš, jak se odehrála první hádka a jaké "kyje" používají v hádkách dnešní lidé? O tom všem se bude psát na těchto stránkách.

Říká se, že za **jednu minutu** člověk zjistí, zda se mu daná osoba líbí. Za **jednu hodinu** ji dokáže správně ohodnotit. **Jeden den** potřebuje na to, aby ji měl rád. **A celý život, aby na ni zapomněl.** Kéž by tomu tak bylo i s touto rubrikou. Je vhodná pro jednotlivce, komunity i rodiny.

Ještě jsem si na něco vzpomněl. Aktivity pod výzvou: "Co tak to zkusit", se dají uskutečnit v partě, v rodině, ale i v koutě tvé pokoje.

O všem, co je zde uvedeno, si je vědom váš přítel Lusko.

I. kapitola

Kde je moje místo v tomto světě?

Zamyšlený kráčet městem. Tížila ho tíha maturity. Vše mělo barvy zeleného maturitního stolu a přísných očí zkušební komise. Všiml si, že i lidé jedoucí proti němu měli takový přísný pohled. Jakoby zkoušeli tento svět...

Zde ho spálili jakési dva uhlíky. Zpozorněl. Na chvíli se ztratily v davu, ale za chvíli je opět objevil... Nesla je půvabná dívka ve svých očích. Jiskřilo se v nich. Rychle sklopil zrak, aby nezahlídl, jak ji obdivuje. Když však procházela kolem něj, neovládl se. Nepozorovaně se jí ještě jednou podíval do očí. Chtěl se z nich napít optimismu. Záblesk v očích dívky byl elektrizující. Najednou se s ním zatočil svět. Zastavil se a sledoval, jak odchází.

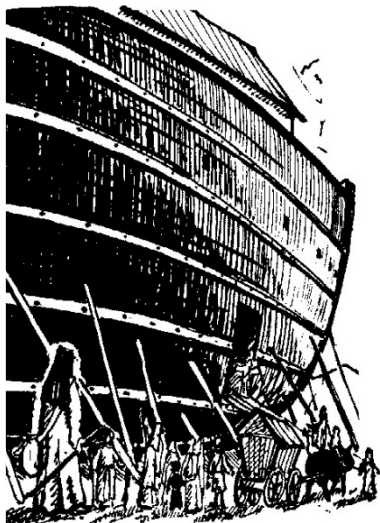
Ke svému překvapení však zjistil, že i jiní se také za ní obraceli. Pohled dívky je vyrušil a probudil. Ta neznámá táhla za sebou vůni ráje. Svět kolem nabýval jiných barev.

Po půl hodiny šel kolem kostela. Cítil potřebu prosit Pána, aby upevnil jeho roztřesená kolena a stál při něm u maturity. Chtěl prosit tak, jak ještě nikdy dosud. Vešel bočním vchodem a tehdy ji spatřil.

Ta okouzlující slečna z ulice byla na kolenou před svatostánkem. Vše se mu rázem vyjasnilo:

"Aha, tady se dostává dar zářivých uhlíků a čistoty srdce."

I o tom bude v této rubrice řeč. Ale pojďme to postupně.

1. Na arše se dá přeplout do budoucna

"Pánové a dámy, vše, co potřebuji vědět pro život, jsem se naučil v mateřské škole." Přítomní se usmáli a jeden poznamenal: "Já mám jiné zdroje. Vše, co jsem potřeboval, jsem se naučil z příběhu Noemovy archy."

Věta byla tajemná i provokativní. Jste zvědaví, co by mohlo pomoci z tohoto dávného korábu postmodernímu anonymnímu člověku dnešních dob?

Noe a jeho příběh

Za časů Noemových se lidé odvrátili od Pána. Jednali špatně, proto se rozhodl **očistit zem od hříchu**. Pouze Noe a jeho nejbližší našli milost. I řekl Bůh Noemovi, aby udělal velký koráb, vzal do něj svou rodinu a z každého druhu živočichů po páru, neboť přijde na svět potopa.

Noe uvěřil a dal se do stavby lodi. Všichni se mu smáli, ale on se nevzdával... Když všechno dokončil, začalo pršet a vody zalily celou zemi. Nikdo jiný nepřežil. Po čase začala voda opadat. Archa zastavila na hoře Ararat.

Tehdy Noe přinesl Bohu děkovnou oběť. Hospodin ji přijal a uzavřel s ním smlouvu, jejímž znakem je duha - připomíná luk bez tětivy. **Mezi lidmi a Bohem nastal mír.**

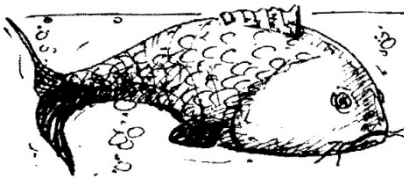

Noemova archa – bývalý společný domov?

Lidstvo přežilo díky několika spravedlivým, a zejména lásce Pána. Zachránilo si to nejcennější - sbalili si své "vymoženosti" do uzlíčku - do archy. **V tom "balíčku záchrany a první pomoci" se přenesla i tato pro život důležitá poselství:**

1. **Nezmeškej svou loď** - svoji šanci zachránit se. Stále "plave" kolem tebe "nějaká" příležitost.
2. **Všichni jsme na stejné lodi** - v témže světě a společenství.
3. **Plánuj si život dopředu** - když Noe stavěl loď, ještě nepršelo.
4. **Udržuj se ve formě!** Může se stát, že když budeš starý (jako Noe), bude se od tebe žádat něco velmi velkého - možná i záchrana světa.
5. **Vydrž v dobrém a nevyšímej si nespravedlivé kritiky.** Vždyť i Noemovi do stavby "kecal" téměř každý.
6. **Použij dary, kterými tě obdaroval Pán.** Buď štedrý a zachrániš svět.
7. **V zájmu bezpečnosti cestuj v dvojici** - s Bohem.
8. **Rychlost není vždy znamením výhry.** Vždyť na archu se dostali gepardi, ale i hlemýždi.
9. **Když jsi ve stresu, trochu si zaplav,** ale zeptej se, jestli to chce i Pán.
10. **Míváš v životě bouře?** Žádný problém, pokud jsi na straně Boží!
11. **Archu stavěli amatéři,** Titanic profesionálové! Ale Noe byl při práci často

na kolenou a poslouchal Pána. A skončil vysoko - na Araratu. Chlápci z anglických doků napsali na bok "super" lodě: "Pryč s Bohem i s papežem." A zakotvili nehlouběji, jak se dalo.

12. **Na závěr každé dramatu platí:** "Pokud jsi s Bohem, očekávej duhu. Pokud jsi s ním během života, očekávej nebe!"

Noemova rodina

Byla velmi vzácná. Vydržela záplavu hříchu, odolala špině světa a pak zvládla i drama potopy. Zdravá rodina je síla! Pokud je v ní láska, odolá nebezpečím. Rodina **převáží** do budoucna pravé hodnoty.

Rodinu jsme ještě donedávna nazývali "základní buňkou společnosti". Dnes se však jeví jako velmi ohrožená "instituce". Moderní styl života nám chce našeptat, že by to šlo i bez ní. Kolem hlav nám létají teorie o její nepotřebnosti, o výhodě volného soužití partnerů, ...

Torpéda

Kdosi chce rodinu - "archu" záchranu lidstva potopit. Tak jak se smáli Noemově rodině, tak se dnes smějí těm, kteří chtějí dobře žít. Nedivme se, pokud řehot bude znít jen do určitého času. My však pojďme jiným směrem. **Co je potřeba, abyste vytvořili dobrou rodinu?**

Víte, že – tajemství rodinného štěstí

Možná jste je viděli. Drželi se za ruce a kolem nich běhalo hejno dětí. Žijí spolu již několik let a stále se mají rádi. **V čem spočívá tajemství jejich štěstí?** V tom, že manželé:

- si projevují pozornosti, které udržují dobré vztahy a "**ohýnek**" lásky,
- z krásných vzpomínek na zážitky **čerpají sílu** pro "krizové" chvíle,
- se povzbuzují a na "útok" partnera reagují **mírovou misí**,
- mají společné zájmy a **respektují svobodu** druhého,
- během sporů zachovávají cit pro **čestnou hru** a hledají řešení,
- dávají a berou v "**rovnováze**" podle pravidel.

Co to tak zkusit – jak předejít hádce

Vědci zjistili, že je rozdíl mezi mužským a ženským způsobem myšlení. Jakoby nám nestačilo učit se cizí řeči, ještě i mezi mužem a ženou není bílé bílým a černé černým? Jakýsi "chytrák" vytvořil **překladový slovník z mužského jazyka do ženského a naopak**. Abyste se vyhnuli nejbližší hádce, bylo by dobré si z něj aspoň něco osvojit. Vaším úkolem je přiřadit k větě z mužského vyjádření větu, kterou slyší žena. Berte to jako písemku.

Když muž říká:

1. Promiň, že jdu pozdě, byla dopravní zácpa. Žena slyší...
2. Mrzí mě, že jsem na tebe vyletěl, ale kritizovala jsi mě.
3. Promiň, že jsem nezavolal, měl jsem práce nad hlavu.
4. Mrzí mě, co jsem řekl, ale způsob s jakým jsi začala mě urazil.

Žena slyší:

- A. Ty jsi začala.
- B. Nemáš právo se zlobit. Pracoval jsem i za tebe.
- C. Udělala jsi chybu, měla by ses omluvit.
- D. Buď ráda, že jsem vůbec přišel.

Správné odpovědi: 1-D, 2-C, 3-B, 4-A. A známka? Jako při diktátu. Za každou hrubku o stupeň nižší.

Umět se dohodnout?

Manžel přichází v dobré náladě nad ránem domů a potká zloděje, který právě vycházel z brány jeho domu.

Oslovil ho:

"Příiteli, buď tak dobrý a řekni mi, jak jsi dokázal, že tě moje manželka nezahledla?"

Co dodat? Aby rodina dobře fungovala, je třeba hodně vědět.

Dar lásky pro rodiče

10. kapitola *Láska není neslušná*

... v úctě dávejte přednost jeden druhému. (Řím 12,10)

Chování malých dětí je nám všem dobře známé. Člověk se neubrání úsměvu, když si malé miminko říhne, batoleti při obědě špagety visí až za ušima nebo když dítě během vánočního posezení doběhne napůl svlečené a žádá mámu, aby mu šla urychleně asistovat na záchod. Na dětské neznalosti společenských konvencí se chápající svět spontánně baví.

Ale jak čas plyne a čím jsou děti starší, tím méně se dá ať už jim nebo jejich rodičům neslušné chování omluvit. Co se dětem kdysi tolerovalo, ba považovalo za zábavné, začíná působit nepříjemně a rušivě.

Možná jste zažili, jak nějaké dítě vřískalo v divadle, nebo jak se přes léto na táboře jeden nechutný Smradoch odmítal osprchovat, či jak se v nákupním centru teenager oplzle hádal s rodiči. V takových případech je drzost bolestivě nepříjemná a trapná i pro všechny kolem. Až z toho zamrazí.

Na druhé straně, slušnost má zcela opačný účinek. Hřeje u srdce a uvolňuje atmosféru. Po setkání se slušnými dětmi člověk nebývá znechucený naopak je

---

mu krásně na duši. Pokud jsou děti dobře vychované, i ostatní členové rodiny mají k sobě větší úctu a více si užívají společný domov. Nechtěli byste, aby i vaše děti takto ovlivňovaly ostatní i vás?

Vědomým výchovným působením a příkladem vašeho slušného chování nejenže s dětmi zacházíte s větší úctou a respektem, ale jim i pomáháte stát se opravdovým požehnáním pro druhé. Rodiče, kteří neradi tráví čas se svými dětmi, by se měli vážně zamyslet, zda věnovali dostatek času tomu, aby je naučili být ohleduplnými, laskavými a soucitnými.

Chování je vlastně způsob, jak vyjadřujeme lásku a úctu vůči vnitřní hodnotě jiných lidí, kteří jsou stvořeni k Božímu obrazu (srov. Gn 1,27). Zdvořilé chování je příkladem zlatého pravidla prováděného v praxi (srov. Lk 6,31). Nevhodné manýry lze odstraňovat, pokud člověk nehledí "pouze na své zájmy, ale i zájmy druhých." (Srov. Flp 2,4). A následuje biblický příkaz, že má mít všech v úctě (srov. Pt2,17).

Dobré mravy pomohou nejen vám a vašim dětem být požehnáním pro druhé, ale často i jim samým přinesou zvláštní "přízeň a dobrou vůli", díky kterým budou vynikat mezi svými vrstevníky. Přesně toto říká Bible o Danielovi, o jednom z mladíků Starého zákona, kteří "byli schopni sloužit v královském paláci" (srov. Dan 1,4) a až natolik si získal přízeň svých nadřízených, že mu plnili zvláštní přání (srov. Dan 1,8-14).

I dvanáctiletý Ježíš se učil projevovat úctu ke starším, zapojovat se do jejich rozhovorů a pozorně je poslouchat (srov. Lk 2, 46). A "prospíval v moudrosti, věku a oblibě u Boha i u lidí" (Lk 2, 52). Chování je důležitým faktorem, který ovlivňuje udělování i přijímání požehnání.

Společenský úspěch v této oblasti závisí na tom, jaký příklad svým dětem dáváte doma, v soukromí. Ať vaše chování k dětem formuje láska. Může to například znamenat, že dceři podržíte dveře nebo poděkujete synovi, že něco dobře udělal. Omluvíte se, když uděláte chybu. Povzbudíte své děti, aby se zapojily do rozhovoru. Zdvořile je představíte svým přátelům nebo lidem, které potkáte. Budete dochvilní. Naučíte je chovat se slušně u stolu. Čím jsou děti starší, tím více se chovají tak, jak to v dětství pochytily od svých rodičů.

Asi bychom si proto měli všichni zopakovat zásady slušného chování.

Naše děti potřebují vidět, že k nim, k jejich mámě nebo otci, k sousedům, hostům i k ostatním lidem, se kterými se setkáme, přistupujeme dennodenně s úctou.

Dobré způsoby rostou s dětmi. Dnes si všímají, jak se k sobě chováte doma, zítra se tak budou chovat na veřejnosti a jednoho dne to naučí své děti.

Potřebujeme se dopracovat k tomu, že nebudeme tolerovat žádnou drzost jak ze strany dětí, tak ani naši vlastní - nikdo se nebude jiným posmívat, ponižovat je, ani používat vulgární, hrubý či surový slovník. Nesmíme dovolit, aby se křivý pohled, sarkastická slova či trucování staly v naší rodině běžnými vzorci chování.

Namísto toho poukazujte na důležitost malých věcí, například dát přednost jiným, když vcházíte do dveří, mluvit bez frflání, chodit vzpřímeně a ke každé příležitosti se vhodně obléci. Správné návyky nebudou užitečné pouze pro vaše nynější soužití s dětmi, budou je provázet celý život. Vhodné chování je velmi moudrou investicí, od které v podstatné míře závisí, jak se bude dařit jejich přátelstvím, manželstvím i všem jejich vztahům.

Pokud jste to dosud nedělali, začněte dětem vštěpovat zásady nezištného zdvořilého chování. Když jim totiž vysvětlíte, k čemu se používá vidlička nebo jak třeba s úsměvem pozdravit člověka na ulici, nevštěpujete jim jen vhodnou formu chování, ale učíte je lásce a dennodenně jim dáváte příležitost rozvíjet podstatné vlastnosti jejich charakteru a prokazovat jiným úctu, kterou si zaslouží. Takto se učí svou přítomností vnášet do světa požehnání a získávat dobrou pověst, která s nimi půjde dál.

**UDĚLEJTE SI "VEČER SLUŠNÉHO CHOVÁNÍ".
OTEVŘENĚ DISKUTUJTE O TOM, JAK BYSTE MEZI
SEBOU MOHLI OMEZIT NEPŘÍJEMNÉ PROJEVY
CHOVÁNÍ A PROKAZOVAT SI VĚTŠÍ ÚCTU.
PŘI SPOLEČNÉ VEČEŘI SI VŠICHNI ZÁBAVNOU FORMOU**

VYZKOUŠEJTE ZDVOŘILÉ CHOVÁNÍ V PRAXI.
KAŽDÝ ČLEN RODINY MÁ MÍT PŘÍLEŽITOST
OBSLUHOVAT A I BÝT OBSLOUŽEN.
SEŽEŇTE SI MALOU KNÍŽKU SLUŠNÉHO CHOVÁNÍ
A ZAČNĚTE SE JAKO RODINA UČIT NOVÉ ZÁSADY
SPOLEČENSKÉ ETIKETY.

Když dnešní úkol splníte, odpovězte si na tyto otázky:

- ? V jakých oblastech chování byste se měli vy i vaše děti změnit?
- ? Co jste společně zjistili při dnešní úloze?

*Kdo miluje čistotu srdce a má ušlechtilé rty, tomu bude přítelem i král.
(Přís 22,11)*

Pohled do historie

V minulém čísle farního zpravodaje jsme se v historii Žďárecké farnosti posunuli k roku 1900. V dnešním čísle farního zpravodaje pokračujeme dále do minulosti, budeme se věnovat roku 1899.

1899

Roku tohoto zbudován nový hřbitov s kamenným křížem a zděnou ohradou cenou 2400 Zl. Za souhlasu biskupské konzistoře postaven jest na pozemku farním a má plochu 19000 m². Farnímu beneficiu dáno za pozemek 500 Zl. Hřbitov byl posvěcen den 29. října 1899 a to dp. radou ze Strážku za přísluhy p. faráře z Olší Antonína Matějčíčka, Venance Volka, kaplana z Louček, Jana Pulkraba, kaplana ze Strážku a místního faráře. Promluvu při vzácné slavnosti měl dp. Leopold Kolísek, farář z Předklášteří. Účastenství bylo ohromné.

Téhož roku sakristie novým šindelem se pokryla a plot u farní zahrady sloupky kamenné obdržel.

Bohoslužebná roucha rozmnožena černým pluviálem od spolku Sv. Oltární v Brně.

Zpracoval: R. Mašek

Co jsme prožili

Pouť ve Žďárci

V neděli 28. června v 9:30 se ve farním kostele sv. Petra a Pavla ve Žďárci konala poutní mše svatá. Věřící zaplnili nejen farní kostel ale i prostor před ním. Slavnostní mši svatou celeburoval otec Pavel.

Stejně jako v předchozích letech tak i letos obětní dary přinesly dívky v krojích.

R. Mašek

Pouť ve Skryjích

5. července, v den slavnosti svatých Cyrila a Metoděje, se ve Skryjích koná tradiční pouť. A nejinak tomu bylo i letos. I když tentokrát vyšla pouť na neděli a v Dolních Loučkách, Olší i Žďárci byla sloužena mše svatá, u kapličky nad obcí se shromáždilo velké množství poutníků.

Začátek mše svaté byl stanoven na 11:00 a celeburoval ji otec Pavel. Bohoslužbu doprovázeli hudebníci.

Po mši svaté pozvala paní starostka všechny na připravené pohoštění.

R. Mašek

Poutní mše svatá na Kalech

V sobotu 18.července jsme se probudili do deštivého rána. A protože na Kalech se konala pouť, špatné počasí nás rozhodně neodradilo.

Když se poutníci začali shromažďovat u kapličky sv. Maří Magdalény, déšť ustal. Ti místní nás mile přivítali.

Za účasti 50 věřících byla v 10:00 sloužena mše svatá P. Josefem Rybeckým, děkanem z Tišnova. Po ní následoval průvod obcí za zpěvu písně "Svatý kříži, tebe ctíme" k nově zrekonstruovanému kříži na konci vesnice směrem k rozhledně Babylon, který byl panem děkanem, ale také modlitbami věřících požehnán.

Při zpáteční cestě nás opět provázely kapky deště, ale to nikomu nevadilo, protože jsme byli naplněni opravdu pěknými duchovními zážitky.

Upřímné poděkování patří dobrému Bohu za všechny Jeho milosti, sv. Maří Magdaléně, patronce kalovské kapličky i vesnice za její mocné orodování, otci Josefovi, ale také těm, kdo tuto pěknou poutní slavnost s láskou a obětavostí připravili.

Jana Jurná

Pouť na Litavě

Již sedmým rokem se schází místní občané, rodáci i věřící z okolí, aby oslavili svátek patronky kapličky na Litavě sv. Anny. Bylo tomu tak i letos a to v sobotu 25. července. Mši svatou, která začala v 16 hodin, sloužil tišnovský pan děkan P. Josef Rybecký. Po jejím skončení byli všichni pozváni před hasičskou zbrojnicí na pohoštění, které s láskou přichystaly místní hospodyňky

Anežka Bednářová

První svaté přijímání ve Žďárci

V neděli 9. srpna se ve slavnostně vyzdobeném farním kostele sv. Petra a Pavla ve Žďárci konala významná událost. Denisa Štěpánková a Filip Chylík přistoupili k prvnímu svatému přijímání.

Oba se na tento den pečlivě připravovali. Rodiče absolvovali přípravu pod vedením pana faráře a získané znalosti pak předávali dětem. Společně vyplnili několik pracovních sešitů. Důležitou pomůckou při výuce jim byla Bible.

Slavnostní mše svatá začala v 10:45 průvodem dětí, ministrantů a pana faráře. Po kázání pana faráře si děti zapálily svoje

křestní svíce a přečetly křestní slib, který pak následně podepsaly. Následovaly přímluvy, které četli děti a rodiče. Pak už mše svatá směřovala ke svému vrcholu. Ještě před tím, než Denisa a Filip poprvé přijali tělo Pána Ježíše, se společně s panem farářem pomodlili. Po svatém přijímání opět s panem farářem poděkovali Bohu modlitbou.

Dětem to na slavnosti náramně slušelo, a vůbec nevadilo, že se díky koronaviru první svaté přijímání o několik měsíců opozdilo.

Pouť v Horních Loučkách

V sobotu 8.srpna jsme se shromáždili před kapličkou Nanebevzetí Panny Marie, abychom se účastnili slavnostní mše svaté, kterou celebrouval ve 13:00 otec Pavel. Bohoslužbu doprovázela kapela "Galáni" z Přibyslavic.

Za slunečného počasí s tropickými teplotami se Panně Marii přišlo poklonit více jak 70 poutníků nejen místních, ale i z blízkého okolí.

Po mši svaté promluvila k věřícím paní starostka obce a pozvala na odpolední pouťové pohoštění s kapelou "Galáni" i na večerní zábavu, kterou pořádali hornoloučští hasiči. Pak se podávaly výborné koláče.

Upřímné poděkování patří otci Pavlovi za sloužení mše svaté a všem, kdo se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě a organizaci opravdu pěkné poutní slavnosti.

Ten největší dík náleží nebeské Matce. Ona je naší velkou přímluvkyní a ochránkyní a její mateřské požehnání nás provází na všech cestách našeho každodenního života.

"Děkujeme, Matko milostivá, děkujeme tisíckrát!"

Jana Journá

Pouť v Boru

Mše svatá sloužená panem farářem P. Pavlem Křivým v Boru se konala v kapli zasvěcené Panně Marii v sobotu 15. srpna 2020 v 9 hodin.

Bohoslužbu doprovodil zpěvem a hrou na elektronické varhany p. Štěpánek.

Poutní mše svatá se zúčastnila třicítka věřících nejen z Boru.

Po obřadu se poutníci sešli s panem farářem

v místním obecním domě k diskuzi a pohoštění, které připravili paní L. Krytinářová a V. Rousová.

Zbyněk Holeček

Věděli jste?

První zmrzlinový kornoutek pravděpodobně vyrobil italský přistěhovalec v Americe Italo Marchionne. Tvrdil, že první kornouty prodával na Wall Street už v roce 1896. V roce 1903 získal patent na zařízení na tvorbu kornoutů. Do té doby se zmrzlina podávala ve skleněných miskách, které bylo po skončení ledové pochoutky třeba vrátit zmrzlináři. Některá města tento způsob podávání zakázala, protože se obávala rozšíření chorob. Z toho důvodu vzniklo několik nových způsobů porcování a jedním z nich bylo nabírání zmrzliny do kornoutu.

(podle KN)

Znáte naši vlast?

Prázdniny utekly jako voda v potoce a máme tady vyhodnocení naší prázdninové soutěže. Losování výherce bylo velmi jednoduché, neboť odpovědi na zadané otázky jsme dostali pouze od jedné naší čtenářky. Gratulujeme tedy paní Balášové ze Žďárce. Abychom tedy ctěnému čtenářstvu rozšířili jejich znalosti, předkládáme správné odpovědi:

1. Které Čechy jsou na Moravě?
Především tedy Čechy pod Kosířem u Prostějova, památné pobytem malíře Josefa Mánesa (např. obrazy Ukolébavka, Libánky na Hané). Dále jste mohli objevit Čechy jako osadu obce Domaželice nedaleko Přerova.
2. Které Brno je v Čechách?
Je též dvoje. Kdo by se spokojil hledáním v seznamu obcí, našel osadu Brno v západní části Krkonoš u Jablonce nad Jizerou mezi obcemi Bratrouchovem a Františkovem. Druhé české Brno je hora; jmenuje se tak hlavní vrchol (718 až 721 m) hřebene Radeč v Křivoklátské vrchovině.
3. Které Rakousy možno navštívit bez cestovního pasu i občanského průkazu?
Rakousy nabízí jednak Český ráj jako obec v meandru Jizery mezi Turnovem a Malou Skálou, jednak dolní Posázaví mezi horou Medníkem a Kamenným Přívozem, navíc pak i povodí řeky Cidliny co osadu obce Lučice jižně od Chlumce nad Cidlinou.
4. Kde leží Vídeň, v níž se prodává jen za čs. koruny?
Za české koruny nakoupíte ve Vídni, zamíříte-li na Českomoravskou vrchovinu do okolí Velkého Meziříčí.
5. Které město a která obec u nás mají nejkratší názvy?
Nejkratší názvy z pouhých dvou písmen má obecně známé město AŠ v nejzápadnějších Čechách a méně známá obec EŠ jižně od Pacova poblíž hradu Kámen při silnici Tábor – Pelhřimov.
6. Kde jsou Koryčany a kde Korycany?
KORYČANY musíme hledat na Kroměřížsku na rozhraní Ždánického lesa a Chřibů, vesnici KORYCANY pak na sever od Prahy mezi Kralupy nad Vltavou a Neratovicemi nad Labem.

7. Které dvě obce v okrese Písek se liší jedinou hláskou?
Okres Písek zřejmě oplývá dvojicemi obcí, jejichž jména se liší v jediném písmeni. Měli jsme na mysli MIROTICE, městečko na hlavní silnici mezi Zvíkovem a Blatnou, rodiště Mikoláše Alše, a MIROVICE, ještě větší městečko na spojnici Orlík – Břežnice u říčky Skalice. Najdeme však i další dvojice: ZABOŘÍ u Blatné a ZÁHOŘÍ u Písku, ŘEPICE u Strakoníc a ŘEČICE u Blatné, BOJEŠICE u Mirovic a BOJENICE u Bernartic – a ani to není vše.
8. Kde je Vavřineček a kde Vavřinec?
VAVŘINEČEK je jasně na Chodsku, známé a opěvované poutní místo na Veselé hoře (582 m) u Domažlic. VAVŘINCOVÉ se sešli hned dva: u Uhlířských Janovic na Kutnohorsku a u Sloupu v Moravském krasu
9. Patří-li k Robinsonovi jeho věrný Pátek, do kterého okresu patří obec Pátek?
PÁTEK si své Robinsony může vybrat: buď patří do okresu Louny (obec Pátek u Peruce), nebo do okresu Nymburk (Pátek u Poděbrad).
10. Ve kterých moravských okresech najdete obce Hovězí, Vepřová a Telecí?
HOVĚZÍ je u Velkých Karlovic v okrese Vsetín, VEPŘOVÁ poblíž Havlíčkovy Borové v okrese Žďár nad Sázavou, TELECÍ u Poličky, okres Svitavy – ale to už není Morava, ale Východočeský kraj.
11. Do kterých z těchto obcí jede vlak: Černolice, Černošice, Černotice, Černovice a Černožice?
Vlak jezdí do ČERNOŠIC (trať 17a Praha - Beroun), do ČERNOŽIC (u Jaroměře na trati 3 Pardubice - Turnov); do ČERNOVIC dokonce dvakrát (u Chomutova na trati 13c a u Tábora, trať 20g Jindřichův Hradec - Obrataň). Další troje Černovice však nemají nádraží svého jména: v Brně IV, u Rájce na Blanensku a u Staňkova na Domažlicku. Do Černolic u Prahy se jezdí do stanice Dobřichovice a do Černotic na Benešovsku do Střezimíře.
12. Která řeka v Čechách nebo na Moravě je gramaticky mužského rodu?
Mužská řeka v Čechách či na Moravě měla být neřešitelným hlavolamem a předpokládali jsme jednoznačně negativní odpovědi. Zeměpisci však nám nedali jasnou definici rozdílu mezi řekou a potokem. Ale zůstaňme ve školních hodinách zeměpisu a považujme za řeky jen tradiční přítoky Labe, Vltavy, Moravy a Odry. Pak zůstanou mezi potoky Botič i Kačák, Mastník i Rakovec, Hlinec i Olšovec, Bouřlivec i Rozkoš, Maleček i Peklov, Ratiboř i Žernovnik, Hlásenec, Ležák i Liboc a další. Trochu do rozpaků přivádí Opatovický kanál na Labi a Zantlach coby jedno rameno Moravy mezi Olomoucí a Litovlí, ale měli jsme na mysli jen celé řeky. Zkrátka pořádnou a opravdovou »mužskou« řeku v Čechách a na Moravě nemáme.

(podle Turista na cestu)

Co nás čeká, dá-li dobrý Bůh

Celodenní výstav Nejsvětější svátosti

24. září ve Žďárci

25. září v Dolních Loučkách

29. září v Olší

Bližší podrobnosti v ohláškách předcházející neděli.

Oslava dne seniorů

27. září od 14:30 na farním dvoře a v Pastoračním centru v Dolních Loučkách.

Poutí v Ostrově

28. září poutní mše svatá v Ostrově. Čas bude upřesněn v ohláškách v předcházející neděli.

Výuka náboženství na školách

Rodiče při křtu svých dětí slibovali před knězem, přítomnými lidmi, ale hlavně před Bohem, že své děti vychovají ve víře. S tím souvisí i výuka náboženství na školách. Přihlášky děti dostaly ve škole, je třeba je do 13. září odevzdat na faře nebo ve škole.

Změna vyhrazena

Den seniorů jako neděle vzpomínek

I letos se bude konat setkání pro naše dříve narozené farníky u příležitosti Dne seniorů. Setkání proběhne v Pastoračním centru na faře v Dolních Loučkách v neděli 27. září 2020 odpoledne po požehnání. Jako každý rok bude příležitost pro všechny se občerstvit na těle i na duchu, popovídat si a dá-li Bůh i zazpívat si za hudebního doprovodu.

Tento rok bude krom toho i prostor pro vzpomínání nad starými fotografiemi. Všichni jsou zváni k tomu, aby si s sebou vzali své fotky a podělili se s ostatními o vzpomínky na doby dřívější nebo i na lidi, kteří nás již předešli na věčnost. Vítány jsou fotky rodinné, např. svatební či školní, z událostí v obci (poutě

a církevní slavnosti, činnost spolků a obecní oslavy) i fotky dokumentující změny obcí a okolní krajiny, abychom mohli vzpomenout, jak se dříve žilo a hospodařilo. Zkuste tedy zapátrat ve svých rodinných archívech a albech a přinést přímo na setkání své poklady. Kromě fotek, které sami přinesete, budou promítnuty také staré fotky a pohlednice Louček získané z veřejných zdrojů, školy, okresního archivu nebo Moravského zemského muzea.

Kdo by měl zájem o digitalizaci svých rodinných fotografií, aby fotky, které máte papírové, jste mohli mít také uložené v počítači a třeba někomu poslat e-mailem, může se předem ozvat na níže uvedený kontakt:

Vojtěch Trmač, 732 477 470, vojtechtrmac@gmail.com

Oběť seniora

„Přinesu Ti oběť díky, Hospodine!“ Ž 116,17 Všechno těžké chci brát nejen jako oběť, ale i jako výraz díky. Snášením těžkostí mám děkovat Bohu!

Pane, Bože, co Ti mohu já ve svém věku obětovat?!

Snad především to, co nemám, co už nemohu...

To, po čem už jenom toužím, o čem sním...

...obětuju Ti tedy sílu a svěžest mladších let,

obětuju Ti zdraví, které jsem ještě donedávna měl,

obětuju Ti větší pohyblivost, rychlejší pohyby,

obětuju Ti své dřívější zájmy,

obětuju Ti svou někdejší komunikativnost,

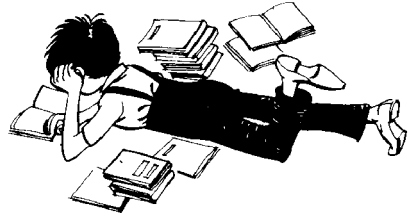
obětuju Ti, jak rád bych víc využíval času, obětuju Ti svoji

malátnost, svoji neschopnost vítězit nad únavou, nad špatnou náladou, nad svou rozmrzelostí, nechotou... Pane, prosím, přijímej mou oběť...

Děkuju Ti!

(podle Natanaela)

Knižní okénko

Štěpán Smolen

Bud', kde jsi

**TOUZÍTE PO
ZÁŽITCÍCH?
POTŘEBUJE
TE ZEMĚ?
DRTIŠ
RUTINA?**

Bud', kde jsi
Štěpán Smolen

Fantaskní, lehce humorný příběh o hledání stálosti v nestálé době. Doba přeje pohybu. Těkáme z místa na místo, ze vztahu do vztahu a z webu na web. I student teologie se nechává nést proudem, dokud nepotká záhadného starce, jenž se mu stane samozvaným průvodcem na cestě. Nepřípraven – ještě v pyžamu a s kartáčkem na zuby v ruce – je nucen podniknout výpravu napříč staletími a kontinenty, až k pouštním otcům na Saharu, ale především do vlastního nitra.

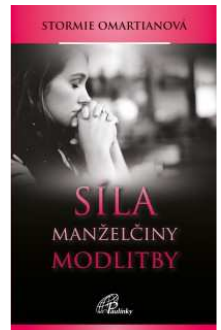
Vydalo Karmelitánské nakladatelství
cena 199,- Kč

Stormie Omartianová

Síla manželčiny modlitby

Žít v dnešní době v úžasném manželství se jeví mnohé z žen jako nedostižná vize. Jak málo v takové věci věří v sílu modlitby a Boží moc. Autorka zkoušela řešit své problémy v manželství různými metodami – hádáním se, uprošováním, ignorováním, vyhýbáním se, konfrontací, dohadováním se a také populární »tichou domácností«. Trvalo jí, než si uvědomila, že je třeba začít s modlitbou.

Vydalo nakladatelství Paulínky
cena 235,- Kč

Jeden zářijový světec „zmizel“ z našeho církevního kalendáře. Víte, o koho se jedná?

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A																				
B																				
C																				
D																				
E																				
F																				
G																				
H																				
I																				
J																				
K																				
L																				
M																				
N																				
O																				

VODOROVNĚ

A. radiolokátor, čočka na jedno oko, hmyz, angl. délková míra

B. konec modlitby, cena amer. filmové akademie, část textu, bohyně zimy

C. držitel investičních kupónů, horský systém na území Ruska, mořský pták, spojka, bývalá česká křesťanská strana

D. část jeviště, houf psů nebo vlků, spávat pod stanem

E. mořští ptáci z řádu bahňáků, nadpřirozená bytost s křídly, amer. kosmonaut (faith 7 + gemini 5), výzvy

F. zběžně, zkr. mezinárodního svazu vegetariánů, **tajenka**, federální kriminální ústředna v USA, trumf v bridgi

G. bytí, patřící oslovi, tímto způsobem, oblékat, indonés. sídlo na západním Irianu

H. etiop. pohoří, část nábytku, který, levhart sněžný

I. fr. platidlo, slovensky tchyně, povel pro psa, sežmolený kousek

J. sněžný muž, velké množství, angl. dláto, zkr. světové organizace

K. nevlídno, lít přes cedník, cizí výrok, název písmen označujících dlouhohrající desku

L. hrdinská báseň, hlavní město Ekvádoru, druh, boj, planetka

M. nakládací plošina, těžkost, bodavý hmyz, zaklení

N. ženské jméno (10.9.), fotbaloví obránci, políčko, vázanka

O. náš dramatik (1808-1856, Josef Kajetán), japon. sídlo na ostrově Honšú, návrh, filipín. sídlo na ostrově Luzon, alkyl

SVISLE

1. ochotno, stromořadí, bojová látka

2. francouzky přítel, drancování, angl. eso, kožní choroby

3. bylinný odvar, chmura, římských 2050

4. jméno psané obráceně (jako pseudonym), ovoce (něm.), učůrat

5. hladící stroj na led, osivo, MPZ Iráku, město v jv. Nigérii

6. vendetta, egypt. řeka, mladý drůbeží samec

7. ohon, malé dveře, cca

8. zejména, děloha (lat.), aminokyselina

9. rozsudek, světlo, in. výtvar. dejneky, zaoblená

10. hlodavci, positivum, muslimské náboženství

11. domácí bůžek (řím. myt), revolver, opakovaně

12. myšlenka, citoslovce údivu, téci slabým proudem

13. snad, navrhovatel budov

14. angl. bruslit, skutečnost, evropanka

15. domácky Ema, zn. rubidia, stejný, africká kůže

16. dřevěná stavba, římsky 3, značka pro cvičence, sůl (lékopisně)

17. trojice, poschodí, avšak (knižně), starořímský (latinský) pozdrav

18. schránky na mrtvoly, obraz sestavený z podobizen, děsit

19. část Španělska, tělesná cvičení

20. polotuhé hmoty, tesklivé, německé sídlo v bývalé NDR

PUTOVÁNÍ ZA BOŽÍMI TAJEMSTVÍMI

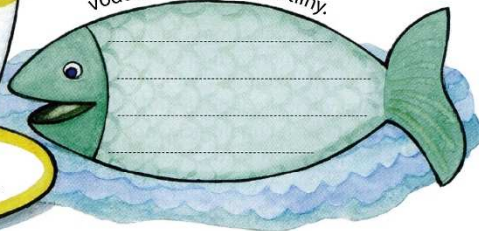
KŘEST

Právě dnes se vydáváme na velkou dobrodružnou cestu kolem světa. Budeme cestovat různými dopravními prostředky. Čekají nás nové zážitky, a když se vrátíme, budeme chytřejší, zkušenější a připraveni na *první svaté přijímání*. Takže, kdo se nebojí, rychle na palubu! Naše cesta začíná plavbou na moři.

Vypluli jsme na moře. Všude kolem nás je voda. Určitě víš, že vodu potřebují rostliny, zvířata i lidé.

Napiš, na co potřebují
vodu živočichové a rostliny.

Bůh stvořil vodu a mnoha způsoby si ji připravoval, aby nám naznačovala milost křtu. Na obrázcích jsou některé z nich. Nazýváme je **předobrazy** křtu.

Od začátku světa je voda pramenem života a plodnosti. Duch Boží se vznášel nad vodami. Voda už tehdy dostala schopnost posvěcovat.

Potopou světa nám Bůh naznačuje naše znovuzrození ve křtu. V hlubinách vod potopy zahynulo téměř celé žijící lidstvo a zároveň začal nový život pro Noemovu rodinu.

Vody Rudého moře zalily faraónovo vojsko, když pronásledovalo Izraelity při útěku z Egypta. Vody moře tak Izraelity zachránily.

Slovo **křtít** pochází z řeckého slova *baptizein* a znamená **ponořit**.

V Katolické církvi se křtí dvěma způsoby: litím vody na hlavu nebo ponořením do vody. Oba způsoby mají stejný účinek - osvobození člověka od hříchu a znovuzrození Božího dítěte. Křest nás začleňuje do Církve, která je jako loď nebo jako Noemova archa. Bezpečně nás vede k Bohu.

Co zaznělo z nebe při Ježíšově křtu?

Co vyslovuje kněz při křtu?

Jak se nazývá svíce, od které se zapaluje křestní svíce?

Dnes byla hladina moře velmi klidná. Tom vytáhl speciální karty, promíchal je a potom vyložil první tři lícem nahoru. Pozorně si přečti, co tam bylo napsáno a zakroužkuj správnou

1. a) Jdi do města Ninive a zvěstuj tam má slova.
b) Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.
c) Já jsem, který jsem!
2. a) Jděte ve jménu Páně.
b) Prach jsi a v prach se obrátíš.
c) (Jméno) já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.
3. a) hromniční svíce
b) paškál
c) Betlémské světlo

Podívej, duha!
Barvy ti napoví, čím vším je křest.

Nezbedův humor

Otec se synem sbírají v lese houby.

„Tati, roztrhl jsem si kalhoty. Ty ale dostaneš od maminky!“

„Proč já?“

„No, že jsi na mě nedával pozor.“

Rozčilený tatínek ke svému synkovi: „Ty kluku jeden nezvedený, jestli to ještě jednou uděláš, sundám pásek a víš co se stane!“

„Vím... Spadnou ti kalhoty.“

„Tak nám, Pecháčku, řekni, kolik peněz zbude tvojí mamince, když si z domova vezme pět set korun a za čtyři sta dvacet korun ti koupí boty?“

„Prosím, nic, pane učiteli.“

„Jak to? Ty snad, kluku, neznáš odčítání!“

„A vy zase neznáte, pane učiteli, naši maminku. Ta si ten zbytek koupí punčochy.“

„Kamile, myslíš, že se ryby taky potí?“

„Určitě jo, jinak by moře nebylo tak slané.“

V hlavní skupině cyklistů, asi pět kilometrů před cílem, jede na dětském kole osmiletý kluk.

„Co je to za kluka?“ ptá se jeden závodník druhého.

„Já nevím, ale plete se mi tady už od startu.“

Do pekařství vběhl rozčilený zákazník: „Můžete mi vysvětlit, jak se tato patrona dostala do chleba, který jsem u vás koupil?“

Prodavačka za pultem klidně odvětila: „To asi někdo hodil flintu do žita.“

Pepík potkal na ulici souseda: „Máte dobré jahody, strejdo!“

„Ty kujóne, jak to víš?“

„Chodím se na ně dívat každý den.“

„Já tě naučím trhat třešně!“ zlobí se hlídač v sadu.

„To nemusíte, vždyť vidíte, že už to umím docela dobře.“

Z knihy **Nezbedův humor 1)**